

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Záverka občianskeho roka: Bdelosť a vernosť (31. 12. 2017 Levice)

Mt 25, 1-12

Vtedy bude kráľovstvo nebeské podobné desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi. Päť z nich bolo pochabých a päť rozumných. Tie pochabé si totiž vzali lampy, ale nevzali si olej, tie rozumné si však vzali s lampami aj olej v nádobách. Keď ženích meškal, zdriemli všetky a zaspali. O polnoci nastal krik: Ajhľa, ženích, vyjdite mu naproti! Vtedy prebudili sa všetky panny a pripravovali si lampy. Tu pochabé povedali rozumným: Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú! Ale rozumné povedali: Aby potom nestačilo ani nám, ani vám? Chodte radšej k predavačom a kúpte si. Keď však odišli kupovať, prišiel ženích. Pripravené vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili. Neskôršie prišli aj ostatné panny a hovorili: Pane, Pane otvor nám! Ale On odvetil: Veru vám hovorím, nepoznám vás! Preto bdejte, lebo nepoznáte dňa, ani hodiny, kedy príde Syn človeka.

Bratia a sestry

Jasný odkaz prečítaného biblického textu znamená: Byť pripravený. Na prvé počutie nám to môže zaváňať niečím minulým. Sám som bol ako dieťa ešte v iskričkovskej a neskôr v pionierskej organizácii. Pri rôznych manifestáciách na námestiach zneli hlasy: „Budovať a brániť socialistickú vlasť buď pripravený.“ My sme zborovo odpovedali: „Vždy pripravení.“ Ale kto by to fyzicky z nás pionierov skutočne bol ochotný robiť, bola už iná záležitosť.

Podobne, keď som absolvoval základnú vojenskú službu, stále nám prízvukovali, aby sme boli pripravení. Pretože nevieme, kde číha nepriateľ. Po jej ukončení sa človek vrátil do reálneho života, kde sa už prestalo akosi nosiť to slovné spojenie BYŤ PRIPRVENÝM. Mnohým to dnes zaváňa minulým režimom. Otvorili sa hranice a spolu s množstvom dobrých vecí prišlo aj veľa zlých hodnôt. Ľudia prestali byť ostrážití, prestali bdieť, prestali rozlišovať, prestali byť pripravení. Následne skonzumovali všetko, čo k nám cez otvorené hranice prišlo a poškodilo rodinné vzťahy, ľudské životy a v podstate naše duchovné vnútro.

Písmo sväté na mnohých miestach však volá človeka k pripravenosti, k duchovnej bdelosti. Pretože ten zlý Boží nepriateľ stále okolo nás obchádza. Niekedy prichádza ako vlk v ovčom rúchu, preto ako kresťania musíme byť vždy na strehu, byť pripravení.

O pripravenosti a nepripravenosti nám krásne hovorí aj dnešný biblický text v podobenstve o desiatich pannách, ktoré si zobrali lampy a vyšli naproti ženíchovi. Možno na prvý pohľad je pre nás zvláštna skutočnosť: „Ako môže Pán Ježiš schvaľovať počínanie múdrych panien, ktoré odmietnu pomôcť svojim spoločníckam, ktoré si zobrali so sebou lampy, ale nezobrali si olej? Či Pán Ježiš nehovorí o našej pomoci tým, ktorí ju potrebujú?“ Riešenie je ukryté v malej častici slovíčka TOTIŽ, po grécky GAR. Po údají, že päť panien bolo rozumných a päť panien bolo nerozumných, nasleduje v originálnom gréckom texte veta: „Tie pochabé si **TOTIŽ** vzali lampy, ale nevzali si olej“ (3. v.). Jedna drobná častica nám prezrádza, ako to bolo z nerozumnosťou pochabých panien. Ich nerozumnosť nie je zavinená slabšou pamäťou, alebo nižšou inteligenciou, za ktorú by nemohli a preto potrebujú pomoc od svojich šikovnejších kolegyň. Častica TOTIŽ nám ukazuje, že si nezobrali olej, lebo to nepovažovali za potrebné. Nemali v sebe dostatok viery. Hlboká viera nebola súčasťou ich života. Možno mali vieru povrchnú, chodili do synagógy, počúvali Božie slovo, modlili sa. Ale to nestačilo. Olej viery sa nenachádzal v ich srdciach a to sa im stalo osudným. Preto sú Pánom Ježišom označené za nerozumné. Neboli pripravené na stretnutie so samotným Božím synom, v našom texte označeného pojmom nebeský ženích.

Biblia nám prízvukuje, aby sme boli pripravení. Ako? V prvom rade si musíme posväcovať každý deň svoje srdcia pravidelnou každodennou modlitbou. Tá modlitba bude mať dopad na naše reči, na naše skutky, na postoje nášho srdca. Pretože Božia blízkosť sa v nás bude každodenne premieňať a dotýkať. Takýto človek je potom pripravený a Boh si ho môže kedykoľvek použiť podľa svojej vôle.

Niekedy sa mi stáva, že podľa rôznych problémov ktoré prichádzajú, osloví ma niekoľko ľudí aby sa za danú vec modlili. Tí to povedia ďalším a behom niekoľkých dní funguje modlitebná reťaz ľudí, ktorí sa modlia za spoločnú vec. To sú ľudia, ktorí sú pripravení modliť sa za danú vec. Na jeseň sme mali Danielka častejšie chorého, preto

som v jednom okamihu poprosil niekoľkých ľudí, aby sa za neho modlili. Tí to povedali iným a tí zase ďalším. Potom mi prichádzali SMS, maily, telefonáty, kedy mi ľudia hovorili, že sa za môjho syna modlia. V ten deň aj prišiel jeden brat, zazvonil mi pri kancelárii a povedal: „Brat farár, dostal som správu ohľadne modlitieb za vášho synčeka. Ja Vás zdržím iba chvíľu, idem sa teraz s vami modliť za vášho syna.“ Úžasné - koľko ľudí sa dokáže spojiť pre dobrú vec. Ale sú to iba tí, ktorí sú pripravení.

Jonatan Edwards žil v prvej polovici 18. storočia v Amerike. Od 17. rokov života si stanovil kritériá svojho vzťahu k Bohu. Každodenne sa modlieval, študoval Božie slovo, neskôr sa rozhodol študovať teológiu. Stal sa kňazom a konal si svoje povinnosti. Keď sa Pán Boh rozhodol, že zošle duchovné prebudenie do Ameriky, hľadal ľudí, ktorých by si k tomuto dielu mohol použiť. Jonatan Edwards bol v tej dobe už dospelým mužom a on jediný bol pripravený pre realizáciu Božích plánov. Počas troch rokov sa v meste, ktoré počítalo 600 ľudí, 300 z nich obrátilo k Pánu Bohu. Tých zvyšných 300 už boli členovia Edwardsovho zboru. Skrátka bol tu človek, ktorý bol pripravený a Boh si ho použil, aby zoslal duchovné prebudenie medzi ľudí.

Preto bratia a sestry je dôležité byť pripravenými, nikdy nevieme, ako si nás bude Pán Boh používať vo svojom diele. Aj v tomto roku, ktorý končíme sme prežili množstvo aktivít. Stretávali sme sa v nedeľu na službách Božích, počas sviatkov, aj pravidelne na biblických skupinkách v rámci týždňa. Som rád, že Božie dielo medzi nami rastie. Boh otvára srdcia mnohých ľudí a my sa posúvame ďalej a hlbšie.

Preto vás chcem pozvať, aby sme aj naďalej bdeli, boli pripravení. Aby raz, keď Pán Boh si niečo zaumieni, aby nás mohol mať k dispozícii. Nezanedbávajme čas spoločných služieb Božích. Nájdime si v týždni aspoň jednu skupinku, kam budeme prichádzať a tak sa budovať v tomto užšom spoločenstve veriacich ľudí.

Pozývam vás aj naďalej k modlitbám za naše rodiny, za náš zbor, za Božie dielo medzi nami, za prebudenie v Leviciach. Buďme pripravení, lebo keď Boh zošle prebudenie, o tých ľudí bude potrebné sa postarať a duchovne ich sprevádzať. Posväcujme si svoje srdcia v modlitbách. Nepremeškajme k tomu žiadnu príležitosť. Modlitba, to musí byť niečo, čo ide prirodzene z našej duše. Modlitba, to musí byť to, čo žijeme, prúd slov, ktorý niekedy nevieme zastaviť. Tu nejde o vyberanie slov a ich výšperkovanie do vznešenej modlitby. Ale ako to cítiš, tak to povedz Pánu Bohu. Buď pripravený, modlitba je naše dýchanie. Rozhodni sa preto, aby sa aj z teba stal modlitebník. Modli sa pravidelne vo svojej rodine so svojou rodinou. Modli sa za zbor, modli sa za Levicu, modli sa zato, čo Ti Boh dá na srdce. A pravidelne Božie slovo doma čítaj. Takto budeš dennodenne pristupovať do Božej blízkosti a budeš pripravený, keď si ťa Boh bude chcieť na niečo použiť. Zároveň budeme pripravení aj ako zbor v tomto meste, aby sme ako tie múdre panny svietili evanjeliom tým, ktorí ešte kráčajú v tmách.

AMEN.